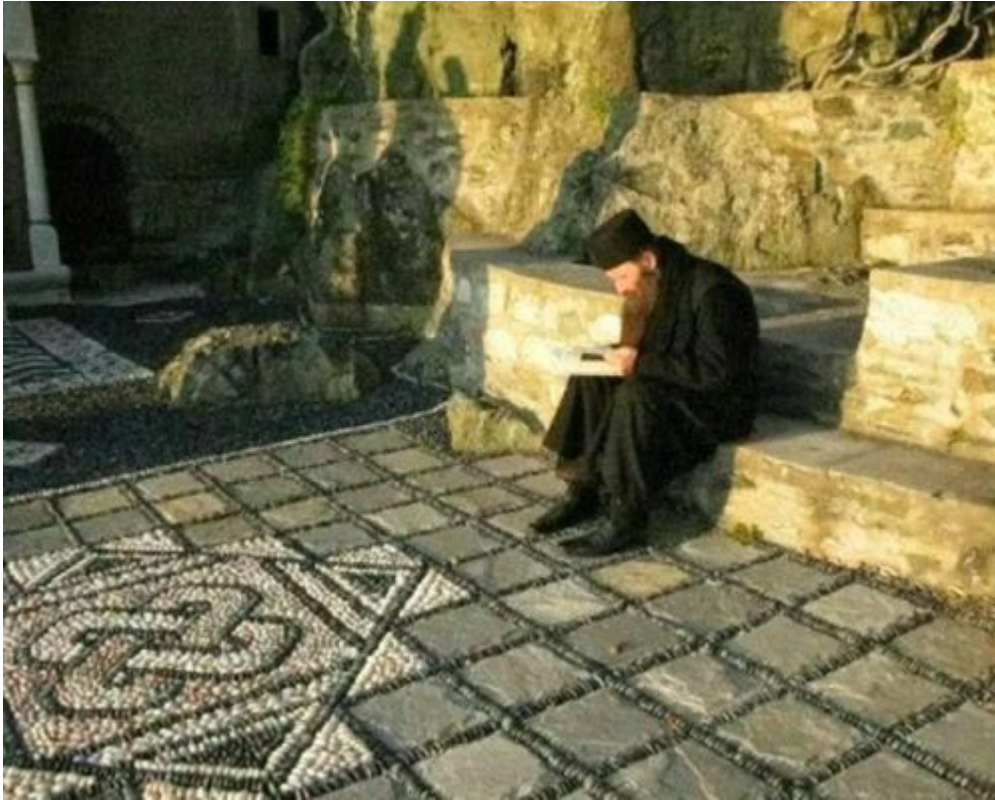


Συνομιλία του αββά Κασσιανού με τον αββά



Πρέπει να τηρείται

μια τάξη στα διάφορα είδη της προσευχής;

Άς δούμε αρχικά τί ακριβώς σημαίνουν αυτοί οι όροι. Ποιά δηλαδή είναι ή διαφορά, ανάμεσα στις προσευχές στις παρακλήσεις και στις δεήσεις;

Έπειτα, πρέπει να ασκούνται αυτοί οι τρόποι προσευχής ένας- ένας χωριστά, ή όλοι μαζί; Έχει κάποιο ιδιαίτερο νόημα για τους πιστούς ή σειρά με την οποία ό Απόστολος Παύλος έχει παραθέσει καθέναν από αυτούς τούς τρόπους προσευχής;

Ή απλώς αυτός ό διαχωρισμός δεν έχει και τόση σημασία και μπορούμε να υποθέσουμε ότι ό Απόστολος τα παρέθεσε έτσι χωρίς ιδιαίτερη σκοπιμότητα;

Αυτή ή δεύτερη υπόθεση είναι, κατά την γνώμη μου, τελείως παράλογη. Δεν είναι ποτέ δυνατόν να έβαλε το Άγιο Πνεύμα στο στόμα τού Αποστόλου κάτι πού δεν έχει ιδιαίτερη σημασία. Θα ξαναπάρουμε λοιπόν αυτά τα είδη προσευχής ένα-ένα, με την σειρά πού δόθηκαν, ώστε με την Χάρη τού Θεού να τα αναλύσουμε διεξοδικά.

Τί είναι δέηση

Ο Απόστολος λέει: «Σας παρακαλώ, πρώτα από όλα, να κάνετε δεήσεις» (Α' Τιμ. 2, 1). Δέηση είναι ή κραυγή, ή προσευχή τού αμαρτωλού, ό όποιος με συντριβή καρδιάς εκλιπαρεί για την συγχώρηση των σφαλμάτων πού έχει διαπράξει στο παρελθόν, αλλά και για τις πρόσφατες αμαρτίες του.

Τι είναι προσευχή

Ή προσευχή είναι ή πράξη με την οποία προσφέρουμε ή αφιερώνουμε κάτι στον Θεό. Οι Έλληνες την αποκαλούν «ευχή». Εκεί πού στα Ελληνικά λέει «τας εύχάς μου τω Κυρίω αποδώσω» (Ψαλμ .115, 9), στα Λατινικά λέμε «θα εκπληρώσω τις ευχές πού έκανα προς τον Κύριο», το όποιο σε ακριβή μετάφραση, θα μπορούσε να εκφρασθεί ως έξης:

«Θα κάνω τις προσευχές, τις όποιες υποσχέθηκα στον Κύριο». Διαβάζουμε επίσης στο βιβλίο του Εκκλησιαστή:

«Όταν τάξεις κάτι στον Θεό, μην αργήσεις να Του το προσφέρεις» (Έκκλ. 5, 3). Ας δούμε λοιπόν, πώς θα πραγματώσουμε αυτή την εντολή.

Προσευχόμαστε λοιπόν, όταν αρνούμαστε τον κόσμο και δεσμευόμαστε επίσημα απέναντι του Θεού, να νεκρώσουμε τον εαυτό μας για καθετί κοσμικό, για ότι δηλαδή άφορα τις πράξεις και τον τρόπο ζωής. Κι αυτός το κάνουμε για να υπηρετήσουμε τον Κύριο με όλη την θέρμη της ψυχής μας.

Προσευχόμαστε, όταν περιφρονούμε την δόξα τού κόσμου και τα επίγεια πλούτη, για να προσκολληθούμε ανεμπόδιστα στον Κύριο, με συντριβή καρδιάς και με ταπεινό φρόνημα.

Προσευχόμαστε, όταν αφιερώνουμε οριστικά και αμετάκλητα την αγνότητα τού σώματος μας και όταν υποσχόμαστε να ξεριζώσουμε εντελώς από την καρδιά μας τις ρίζες τού θυμού και της λύπης, οι όποιες οδηγούν στο θάνατο. Αν δεν τηρήσουμε τις υποσχέσεις μας, αν αμελήσουμε και αν παραδοθούμε στο θυμό, στα πάθη και στις παλιές ελλείψεις μας, θα δώσουμε λόγο στον Θεό για τις υποσχέσεις και για τούς όρκους μας. Δίκαια τότε θα ακούσουμε: «Καλύτερα να μην τάξεις,

παρά να τάξεις κάτι και να μην το προσφέρεις» (Έκκλ. 5, 4).

Για τις έντεύξεις

Έχουμε επίσης και τις έντεύξεις. Έντεύξεις λέμε τις γεμάτες θέρμη προσευχές που κάνουμε προς τον Θεό για χάρη των συνανθρώπων μας, είτε αυτοί είναι γνώριμοι και αγαπημένα μας πρόσωπα, είτε αυτές οι ικεσίες μας έχουν σαν αίτημα την ειρήνη του κόσμου, καθώς λέει ο Απόστολος Παύλος «Να προσευχόμαστε για όλους τους ανθρώπους για τους κυβερνήτες και για όλους εκείνους που ασκούν την εξουσία» (Α Τιμ.2 , 1-2).

Κατόπιν, **στην τέταρτη θέση, έχουμε τις ευχαριστίες.**

Καθώς ή ψυχή αναλογίζεται τις πλουσιοπάροχες ευεργεσίες που έχει δεχθεί στο παρελθόν από τον Θεό και καθώς ατενίζει αυτές που την κατακλύζουν στο παρόν ή καθώς στρέφει τον βλέμμα της στο μέλλον, στα αιώνια αγαθά που ο Θεός επιφυλάσσει σ' αυτούς που Τον αγαπούν, ξεχειλίζει από απέραντη ευγνωμοσύνη και Τον ευχαριστεί με όλη της τη δύναμη.

Συμβαίνει πολλές φορές αυτή ή ενασχόληση τού νου με τη θεωρία των μελλόντων αγαθών, να διεγείρει την ψυχή, ώστε αυτή να προσεύχεται με μεγαλύτερη θέρμη. Γιατί βλέπει πολύ καθαρά τα αιώνια αγαθά, που ετοιμάζει ο Θεός στη μέλλουσα ζωή για τούς Αγίους και αυτό την κάνει να ξεχύνεται σε πέλαγος ανείπωτης χαράς και σε ατέρμονες προς Αυτόν ευχαριστίες.

Κατά πόσο είναι απαραίτητο αυτά τα τέσσερα είδη προσευχής να τα κάνουμε όλα συγχρόνως η χωριστά ή και εναλλάξ.

Αυτές οι τέσσερες μορφές προσευχής φέρνουν πλούσιους καρπούς. Είναι γνωστό από την μακρόχρονη εμπειρία ότι ή δέηση που είναι θυγατέρα τής μετάνοιας, ή προσευχή που γεννιέται από την καθαρή συνείδηση, ή οποία τηρεί τις μοναχικές υποσχέσεις, ή ικεσία που πηγάζει από την θέρμη τής Χάρης και ή ευχαριστία την οποία γεννά ή θεωρία των αγαθών τής Μεγαλοσύνης και τής Αγαθότητας τού Θεού, αυτές όλες οι μορφές αναφοράς τής ψυχής στον Θεό, ξεχύνονται συχνά σε ολόθερμες και πύρινες προσευχές.

*BIBΛ. ABBA ΚΑΣΣΙΑΝΟΥ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ
ΤΟΜΟΣ Α΄*

Πηγή: ekklisiaonline.gr